

Riksdagen
Uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2019/20:63

Torsdagen den 16 juli

§ 1 Fråga om medgivande till deltagande på distans

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar EU-nämndens sammanträde öppnat.

Första punkten på föredragningslistan är Fråga om medgivande till deltagande på distans. Vi har ju coronatider och har då möjlighet att sammanträda på distans på det här sättet. Eftersom ingen vid mötet har något att invända mot det medger vi helt enkelt deltagande på distans.

§ 2 Europeiska rådet
Statsminister Stefan Löfven (deltar per telefon)
Information och samråd inför möte i Europeiska rådet den 17–18 juli 2020

Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! I morgon träffas Europeiska rådet i Bryssel för första gången sedan slutet av februari. På dagordningen står återigen EU:s fleråriga budgettram och dessutom det återhämtningspaket som kommissionen föreslog i slutet av maj.

Under videomötet som vi hade på midsommarafton hade vi också en första orienterande diskussion om detta. Det var alltså ingen reell förhandling, och därför togs inga steg framåt då. Inför mötet i morgon har Europeiska rådets ordförande Charles Michel presenterat ett kompromissförslag.

Fru ordförande! Det är mycket som har hänt sedan budgetförhandlingarna inleddes. Coronapandemin har lamslagit stora delar av Europa. De ekonomiska konsekvenserna av krisen märks på allvar. Enligt de senaste prognoserna kommer EU:s ekonomier att krympa med drygt 8 procent under 2020. Det kommer förvisso en viss återhämtning under 2021 men i långsammare takt än vad man tidigare trodde.

Arbetslösheten är hög, och vi ser sociala efterverkningar och många företag som går omkull. Medlemsstater har naturligtvis drabbats lite olika hårt. Men trycket på europeisk solidaritet är högt, inte minst från det hårt drabbade södra Europa. Det är självklart så att alla medlemsstater skulle tjäna på att ekonomin tog fart igen. Det skulle naturligtvis också vara bra för svensk ekonomi och välfärd.

Ett återhämtningspaket behövs, men det förslag som Charles Michel nu lagt på bordet är för omfattande, och jag anser inte att vi kan acceptera det så som det ser ut nu. Till att börja är volymen för stor. Förslaget ligger kvar på totalt 750 miljarder euro, och fördelningen mellan lån och bidrag är densamma som i kommissionens förslag.

Vi är fortfarande kritiska till att så mycket som 500 miljarder euro ska lånas upp av EU för att sedan delas ut i bidrag. En bättre ordning vore att låna ut pengar till de medlemsstater som behöver hjälp. Genom lån skulle vi kunna hjälpa till här och nu men samtidigt undvika att gemensamt skuldsätta framtidens skattebetalare. Genom att pengar som lånas ut investeras där de gör verklig nytta och stärker ekonomin skapas också förutsättningar för återbetalning. 190 av de 500 miljarder euro som ska ges ut i bidrag föreslås fortfarande läggas ovanpå den ordinarie budgeten. Då kommer pengarna bland annat att gå till jordbruks- och sammanhållningspolitiken, och det är vi kritiska till.

Det har gjorts vissa förbättringar i förslaget, exempelvis vad gäller fördelningskriterierna som nu tar bättre hänsyn till effekten av krisen, men de skulle kunna förbättras ytterligare. Det är också bra att det tydligt anges att reformerna som finansieras ska bidra till en grön och digital omställning.

Sammanfattningsvis är förslaget mycket likt det paket som kommissionen presenterade i slutet av maj. Och jag kan konstatera att man inte har tagit nödvändiga steg för att möta våra och likasinnades krav.

Fru ordförande! Michels förslag täcker också den ordinarie budgetramen. Det är positivt att volymen har dragits ned till 1 074 miljarder euro. Det är en minskning med 26 miljarder euro jämfört med kommissionens förslag från maj, men det är fortfarande för mycket.

Det är bra att vi för första gången i förhandlingen nu har rabatter på bordet. Även om de inte är så stora som vi önskar är det någonting som vi kan utgå från, och det är ett steg framåt. Men som ni vet är motståndet mot rabatter stort, och det i många medlemsstater, inte minst sedan Storbritannien, som en gång förhandlade fram de här rabatterna, nu har lämnat EU. Det kommer därför att krävas fortsatt hårt förhandlande och hårt arbete för att de ska behållas eller ökas, som är vår målsättning.

Skrivningarna om att minst 30 procent av budgeten ska främja klimatarbetet är bra. Det är en ökad ambition från de 25 procent som tidigare förslagits. Det är också bra med större fokus på grön omställning och att hänvisningar görs till Parisavtalet. Utöver det är det positivt att förslaget innehåller en tydlig koppling mellan utbetalningarna av EU-medel och respekten för rättsstatens principer. Detta är något som gäller såväl för den ordinarie budgeten som för återhämtningspaketet, och det är någonting som vi har kämpat hårt för under de förhandlingar som har varit tidigare. Men även här finns det ett starkt motstånd, så vi måste fortsätta kämpa för att behålla den här kopplingen.

Sett till helheten är budgetförslaget inte bra nog för att kunna accepteras. Regeringen kommer att fortsätta agera för att hålla volymen nere, säkra ordentliga rabatter och på så sätt värna den svenska EU-avgiften.

Fru ordförande! När det då gäller EU-budgetens finansiering kvarstår förslaget om att länder som återvinner en större andel plastavfall får betala en mindre avgift. Det här är en kompletterande beräkningsgrund för ländernas EU-avgifter vid sidan av bni. Det är alltså inte en skatt och inte heller någon annan inkomst direkt till EU.

Det finns fortfarande motstånd mot det här förslaget, inte minst hos de länder som skulle få en höjd avgift. För Sveriges del ser vi ut att tjäna på den så kallade plastkomponenten. Men en framtida finansiering av betalning av återhämtningsinstrumentet bör så långt som möjligt bygga på befintliga instrument och finansieringsformer, inte nya egna medel.

Därutöver ska sägas att vi inte kommer att acceptera att ge EU rätt att ta ut skatt direkt från medborgarna. Det är en annan sak som inte kommer att accepteras.

Utöver plastkomponenten innehåller förslaget flera idéer för hur EU-budgeten skulle kunna finansieras. Då handlar det endast om mer eller mindre utvecklade tankar, inga konkreta förslag. Det kommer dessutom att krävas enhällighet för att eventuellt ta ytterligare steg.

Fru ordförande! Utöver arbetet med att hantera pandemin och dess efterverkningar står Europa och EU inför flera stora utmaningar. Vi behöver en så bra framtida relation med Storbritannien som möjligt, en fungerande migrations- och asylpolitik och en förbättrad konkurrenskraft samtidigt som vi hanterar klimatförändringarna, bara för att nämna några exempel. Därför håller jag med Charles Michel om att det är hög tid att komma överens om budgeten och återhämtningspaketet. Vi måste kunna gå vidare och fokusera på andra viktiga frågor. Men en överenskommelse måste naturligtvis vara acceptabel för alla medlemsstater, och för att nå dit

krävs det ändringar i det som nu ligger på bordet.

Jag kommer vid mötet att fortsätta driva på för våra svenska prioriteringar. Vi är dessutom inte på något sätt isolerade i de här förhandlingarna, utan vi samarbetar nära med Danmark, Österrike och Nederländerna.

Fru ordförande! Vi kan förvänta oss ett långt möte. Vi kan förvänta oss att ett nytt kompromissförslag, eventuellt flera, kommer att läggas fram. Det är en komplicerad förhandling med många svenska intressen på spel. Det är dels om långtidsbudgeten, som hanterar EU:s strategiska utmaningar. Hur den utformas kommer att påverka den svenska EU-avgiften under kommande sju år och blir en bottenplatta i nästa budgetförhandling. Dels är det om återhämtningspaketet, som handlar om enorma summor pengar. Sveriges andel skulle kunna motsvara flera års EU-avgifter. Samtidigt är paketet kopplat till krisen och därmed begränsat i tid.

Det gäller att väga de här delarna mot varandra och hitta en bra balans. Det är avgörande för en överenskommelse. Jag förutsätter därmed, fru ordförande, att regeringen behöver återkomma till nämnden under själva toppmötet. Jag vet att det förbereds för sådana kontakter.

Detta är min redogörelse, fru ordförande, inför Europeiska rådets toppmöte.

Anf. 3 ORDFÖRANDE:

Jag ger nu ordet till respektive partis talare.

Anf. 4 MARIA STRÖMKVIST (S):

Fru ordförande! Jag tackar statsministern för anförandet.

Vi har en bred samsyn bland partierna i riksdagen om vikten av att anpassa EU:s budget efter den verklighet vi har efter att Storbritannien lämnar samarbetet. Vi ser också vikten av att värna de svenska skattebetalarnas pengar genom att hålla nere vår avgift, där bibehållandet av våra rabatter är en viktig del, som statsministern också sa. Men vi är också många på det här mötet som förstår att EU spelar en viktig roll för hur våra ekonomier ska återhämta sig efter coronakrisen, framför allt för ett exportberoende land som Sverige.

Att vi behöver någon form av återhämtningsfond för att hjälpa de länder som drabbats hårdast ekonomiskt av coronakrisen står vi helt bakom. Att stöden i hög grad inriktas på åtgärder som kan bidra till en långsiktig och hållbar tillväxt, som påskyndar den gröna och digitala omställningen, är vi också positiva till, även om vi starkt förespråkar att stöden ska betalas ut som lån och inte som direkta bidrag. Viktigt för oss är såklart också att stöden villkoras med efterlevnad av rättsstatsprincipen.

Vi vet att vid rådmötet på midsommarafton stod många medlemsländer långt ifrån varandra i sin syn på återhämtningsfondens storlek och villkoren för den fleråriga budgetramen.

Hur ser statsministern på möjligheten att komma överens och på risken för att förhandlingarna kommer att dra ut ytterligare på tiden?

Anf. 5 JESSIKA ROSWALL (M):

Fru ordförande! Jag tackar statsministern.

Nu blir det ytterligare ett EU-toppmöte, och precis som statsministern sa är det mycket som står på spel för Sverige och för EU. Moderaternas förhoppning och förväntan är att statsministern nu axlar Sveriges roll och deltar aktivt i förhandlingarna.

Inte heller Moderaterna är nöjda med det kompromissförslag till långtidsbudget som Charles Michel lade fram i fredags. Jag tänker börja där och återkommer strax till återhämtningspaketet.

Volymen är fortfarande för hög och inriktningen skev. Man prioriterar, tyvärr, fortfarande starkt sammanhållningspolitiken och jordbrukspolitiken. Vi moderater har tidigt poängterat vikten av säkerhet, migration, konkurrenskraft, miljö- och klimatomställning i EU-budgeten.

Det som är bra med det senaste förslaget, som statsministern också var inne på, är att rabatterna finns på bordet. Men precis som statsministern sa kommer det att krävas hårda förhandlingar för att de ska finnas kvar och att de också bibehålls på samma nivå som i dag.

En fråga som Europeiska rådet såklart ska diskutera är finansieringen av budgeten. Nu sa statsministern att det finns mer eller mindre utvecklade idéer, och det stämmer ju såklart. Men det finns fortfarande några saker där som är problematiska.

Hela budgeten består helt enkelt av egna medel. Från moderat sida har vi varit noga med att säga att vi inte vill att EU ska ges en beskattningsrätt. I förslaget nämns digital skatt och även skatt på finansiella tjänster. Detta är vi emot. Vår position vad gäller andra nya egna medel är välkänd.

Jag vill understryka vikten av att regeringen samarbetar med den grupp av länder som vi har ett gott samarbete med, nämligen the frugal four. Inom EU har vi tyvärr sett en hel del slitningar under pandemin, och tyvärr har dessa kanske ökat. För Sveriges del är det viktigt att hålla ihop EU eftersom det, precis som statsministern sa, är mycket som står på spel. Jag vill vara tydlig med att det är en framgångsrik metod att vi fortsätter att hålla ihop the frugal four. Samtidigt måste vi knyta kontakter med andra medlemsstater som tycker som vi i många frågor.

Jag och alla andra har kunnat notera att statsministern har träffat Spaniens premiärminister och även Frankrikes president inför toppmötet. Jag antar att han då påminde de europeiska kollegorna om att Sverige redan i dag stöder ekonomiskt svagare EU-länder, bland annat genom de stora fonder som finns inom sammanhållningspolitiken. Om Sverige ska vara med och stödja återhämtningen behöver stödet, precis som har sagts flera gånger här, vara väl riktat, villkorat och effektivt.

Många av oss har flera gånger varit överens om att reformer och att ha ordning på sin ekonomi i första hand är ett nationellt ansvar. Covid-19 är dock en så extraordinär situation att det finns många skäl att göra en koordinerad insats för att återstarta Europas ekonomi, och självklart ska Sverige då ta sin del av ansvaret. Men precis som statsministern sa är det förslag som nu ligger på bordet i många delar inte acceptabelt.

Jag ska inte orda så mycket om alla delar i återhämtningspaketet, men några saker ska jag ta upp. Det ena berörde statsministern, och det är fördelningsnyckeln. Den är inte tillräckligt bra än så länge, tycker vi, utan man borde kunna göra den mer välriktad och se till att den passar dem som verkligen har drabbats av pandemin.

I det senaste förslaget finns ett antal villkor uppradade för när det ska beslutas om stöden. Detta tycker jag är bra. Det måste vara helt kristallklart

att för att stöd ska beviljas ska det vara tydliga krav på tillväxtreformer och andra reformer som understöder klimatomställning och digitalisering. Det som jag vill säga är att detta är en viktig del att inte förhandla bort.

Jag vill också understryka vikten av att det finns regler om rättsstatens principer. Jag hör vad statsministern säger, och jag kan också läsa mig till att det finns ett hårt motstånd. Men jag har sagt det förut, och jag säger det igen: För mig är det helt orimligt att förslag om rättsstatens principer används som ett förhandlingskort under förhandlingen. För mig är det helt självklart att de länder som är medlemmar av EU ska följa och leva upp till EU-fördraget, som stadgar rättsstatens principer. Samtidigt är det viktigt att poängtera att de stora summor som Sverige betalar in till EU inte får försvinna i korruption till något annat EU-land.

Avslutningsvis vill jag säga att det är viktigt att Sverige fortsätter att värna EU-samarbetet, men detta betyder såklart inte att vi kan acceptera vilket förslag som helst. Det är också viktigt att de sparsamma, frugal four, arbetar tillsammans kring det förslag som ligger på bordet. Jag tror på att hålla en enad linje. Om det är möjligt skulle jag vilja höra statsministern vara lite tydligare om vilka gemensamma linjer som frugal four avser att lägga fram.

Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD):

Tack, statsministern, för föredragningen!

Vi har ett allvarligt läge i förhandlingarna. Det är mycket värre ur svenskt perspektiv än vad man kunde föreställa sig för några månader sedan. Det handlar inte bara om risken för en betydligt högre avgift, utan det handlar även om att vi ska betala för en extra, lånefinansierad budget. Dessa förhandlingar kommer på något sätt att styra vilket reformutrymme som finns framöver i Sverige och hur mycket vi kan stärka välfärden. Det är ett viktigt läge i förhandlingarna som vi har. Kommissionen tar nu chansen att börja lånefinansiera den ordinarie budgeten. Det är i alla fall positivt att det tycks finnas enighet i riksdagen om att detta inte är lämpligt. Vi kan inte börja lånefinansiera jordbruksstöd helt plötsligt under något slags täckmantel att det ska vara en engångsföreteelse. Detta är inte sannolikt.

Så som vi ser det handlar krispaketet inte om den inre marknaden utan snarare om den politiska sammanhållningen i eurogruppen. De länder som Sverige handlar mest med är inte de länder som gynnas av krispaketet. Argumentationen går inte riktigt ihop. Det som Sverige bör säga i förhandlingarna är att om eurogruppen behöver öka den politiska sammanhållningen så får de sköta stöden själva.

Med detta vill jag upprepa de avvikande meningar som Sverigedemokraterna har haft. Vi vänder oss emot nya egna medel. Vi vänder oss också emot hela krispaketet, så som det är utformat. Vi vill att man ska stå upp för principen att inte lånefinansiera EU-program eller stöd till länder i EU utan att allt ska gå via den ordinarie budgeten. Denna ska inte överstiga 1 procent av bni, och rabatterna ska kvarstå.

När det kommer till frågor vore det mest intressant att höra var de röda linjerna finns i den frugala gruppen och vad man är beredd att förhandla om. Så som det verkar tycks inte vare sig Frankrike, Tyskland eller Charles Michel vilja kompromissa om krispaketets storlek, utan det man gör är att peta i förslaget till budget. Det försvinner några tiotal miljarder, och precis

som nämnts på tidigare toppmöten finns rabatterna med, men på en lägre nivå.

Är man övertygad om att den frugala fyran är enig om att storleken på krispaketet inte kan accepteras? Hur rörligt är Sverige i förhandlingarna? Går det att säga något om det i detta läge? Jag antar att det är svårt att säga, men om det går att säga något om hur kompromissviljan ser ut vore det intressant att höra statsministern utveckla det.

Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Jag börjar med frågan från Maria Strömkvist från Socialdemokraterna om möjligheterna att komma överens. Jag tror uppriktigt att alla ser det som en viktig uppgift att försöka komma överens. Vi har rätt mycket framför oss. Vi har fortfarande brexit. Det är mycket som ska klaras ut. Migrationsfrågan kommer upp igen i höst. Det finns mycket på dagordningen, så det är klart att det vore bra om vi kunde klara ut detta. Om det är möjligt återstår att se. Det vet vi inte riktigt, men som jag har uppfattat det är vi alla inriktade på att verkligen göra ett försök. Men det återstår mycket – det är ingen tvekan om det.

När det gäller Jessika Roswalls fråga är Sverige aktivt, och det har vi naturligtvis varit hela tiden. Som Jessika Roswall själv poängterade har vi i går och i dag träffat Spaniens premiärminister och Frankrikes president. Därutöver pågår en massa samtal och bilaterala och andra möten i syfte att driva Sveriges intressen, bland annat det som Jessika Roswall nämnde om budgeten, till exempel rabatterna. Det är en balans mellan volymen på budgeten och rabatterna. Dessa två harmonierar med varandra, och där kan man tänka sig både en sänkning av volymen och en höjning av rabatterna och säkert också en kombination av dessa. Men där är vi alltså inte nöjda ännu. Vi hade också velat se en mer modern budget som vetter mot säkerhet och innovation.

Vad gäller egna medel är vi helt överens. Jag har markerat tydligt i de förberedande samtal som förs i olika bilaterala och andra sammanhang att för oss är det en röd linje: EU ska inte ha någon beskattningsrätt när det gäller medborgarna. Det är ett nationellt mandat, så där tror jag att vi har exakt samma uppfattning.

Samarbetet i F4 är gott. Vi har en bra sammanhållning och ett tätt informationsutbyte också när vi träffas vid andra bilaterala möten. Vi redogör för varandra och håller varandra uppdaterade hela tiden. Jag tycker att det är ett mycket starkt samarbete, och detta har betydelse här. Det var nog många som inledningsvis tänkte att när Tyskland och Frankrike väl har bestämt sig och kommit överens är det nog så det kommer att bli, men jag tror att flera har blivit överraskade över det starka samarbete vi har och ser att det inte bara är att köra på och att det kommer att behövas förhandlingar och kompromisser från alla håll.

Det är helt riktigt att vi bidrar mycket sedan förut. Vi har varit nettogivare under många år. Vi har sagt att det är helt okej, men det finns gränser för hur mycket vi kan bidra med. Vi vill naturligtvis att stödet ska vara välriktat och effektivt i återhämtningsfonden.

Jag delar uppfattningen om fördelningsnyckeln, som vi har diskuterat mycket. Det är viktigt att göra en distinktion och dra en riktigt tydlig linje mellan den ena saken, som är budgeten, och den andra saken, som är en fond för återhämtning, där vi ska åtgärda och parera något som krisen har

åstadkommit. Fördelningen måste ske utifrån detta, inte historiska arbetslöshetssiffror. Det är inte säkert att detta förändrar så mycket innehållsligt, men jag menar att det måste framgå tydligt för oss och befolkningen att detta är något annat än budgeten. Vi har redan fört fram synpunkter om att fördelningsnyckeln kan förbättras ytterligare. Det ska handla om tillväxt, reformer, att skapa produktivitet, konkurrenskraft och så vidare.

När det gäller rättsstatens principer delar jag helt Jessika Roswalls uppfattning. Vårt mycket tydliga budskap är att detta inte går att släppa på, för då har vi gjort något som skadar unionen på riktigt på lång sikt. Detta är helt enkelt inte möjligt. Sedan kommer säkert några att använda det för att dra till sig mer pengar, men vi kommer inte att släppa på rättsstatens principer.

Jag tror att vi i stort sett är överens. Vi vill alla värna EU-samarbetet, men det finns linjer här. Våra gemensamma röda linjer är att hålla nere MFF:en och se till att rabatterna är tillräckligt stora. Det måste finnas tydliga villkor i återhämtningsfonden, rättsstatens principer får inte tunnas ut och det får till exempel inte finnas någon beskattningsrätt på EU-nivå. Detta är några saker där vi är helt eniga om hur vi vill ha det.

Martin Kinnunen från Sverigedemokraterna frågade om lånefinansiering. Där har vi samma uppfattning. Exempelvis de 190 miljarder som ligger i budgeten är en lånefinansierad del. Det är bland annat den som vi kritiserar. Om Sverige gynnas eller inte gynnas av de länder som får mest kan man alltid diskutera, men vi menar att ingen, inte heller Sverige, tjänar på att en stor ekonomi går omkull eller att EU helt plötsligt inte fungerar tillräckligt bra. Då skadas den inre marknaden, och då skadas också Sverige. Vi har en stor del av vår export till denna marknad, så vi får nog tänka till åt det hållet också.

Jag förstår budskapet om de egna medlen och att det inte ska vara lånefinansiering. När det gäller de röda linjerna, som Martin Kinnunen frågade om, har jag nämnt några av dem. Kompromisser kan man inte säga något om nu, utan vi måste se på helheten. Vi måste först och främst veta att budgeten är tillräckligt bra så att vi på allvar kan börja se på hur återhämtningsfonden ska kunna konstrueras. Sedan är det alltid en helhet, och det är svårt att säga exakt vad som kan vara en kompromiss. Låt oss se hur resonemanget går nu i början, och så tar vi det därifrån utifrån det mandat som vi har i riksdagen.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

På grund av de ljudproblem som vi har ber jag statsministern och ledamöterna att lägga på och sedan ringa upp igen. Sedan kommer vi att förrätta ett nytt upprop.

Upprop

EU-nämnden förrättade upprop.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:
Nu är alla uppropade, och vi går vidare i talarlistan.

2019/20:63
16 juli

Anf. 10 ANNIKA QARLSSON (C):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för genomgången inför helgens möte!

Det finns i regeringens ståndpunkt många delar som vi till fullo håller med om: Stödet för återhämtning ska vara lån i stället för bidrag, det behövs en tydligare koppling i fördelningsnyckeln till dem som drabbats hårt av covid-19, det ska vara tidsbegränsade insatser som främjar sunda offentliga finanser och så vidare.

Det som vi också är överens om, så som jag har uppfattat det som statsministern sagt, är att det är av största vikt att den inre marknaden återställs. Frågan är bara hur vi uppnår det på bästa sätt. Ett första steg är självklart att de gränsrestriktioner som vi har sett många länder införa under våren måste återställas, och det helst i går.

Men vad är det mer som krävs? Vilka åtgärder ser statsministern i nuvarande förslag för långtidsbudget och återhämtningsplan som skulle göra skillnad? Krävs det andra, nya förslag för att vi ska kunna fördjupa samarbetet inom EU-27 och stärka den inre marknads funktionssätt?

Som vi i Centerpartiet ser det är det helt avgörande att den inre marknaden återställs för att EU:s återhämtning ska bli någonting, och då snackar vi inte om vad det är för storlek på någon eventuell fond, utan det är funktionssättet som vi måste få på plats, för annars kan allt det andra i stort sett kvitta. Frågan är: Vad behöver mer göras där?

Att den återhämtning och omstart som nu behöver göras måste vara grön och digital är vi också överens om. Sverige har länge arbetat för att hela EU-27 ska ställa sig bakom målet med nettonollutsläpp till 2050. Vi har drivit på för det, och regeringen har drivit på för det i EU-sammanhang.

EU-27 har lite olika nyanser i sitt engagemang för omställningen och har också olika lång resa för att ställa om respektive lands energisystem. Hur stärker långtidsbudgeten och återhämtningsplanen arbetet för att uppnå de nödvändiga mål som vi vill uppnå?

Som alltid när det är budget som diskuteras är det lätt att fastna i resonemang om pengapåsens storlek och vem som ska betala. Men det viktigaste är som sagt vad vi vill uppnå och hur vi klokast gör det. Jag tror också att det är där som man kan hitta argumenten för att få gehör för sin linje. Det är därför jag ställer några fördjupande frågor på de här områdena.

Något som är grundläggande och rent av fundamentalt är kravet på law of justice, alltså rättsstatsvillkor, för att få del av de gemensamma medlen. Jag är inte den första frågeställaren som lyfter fram detta, och jag skulle säga att kravet är ett måste för både budget och återhämtningsplan. Vi är oerhört tacksamma över att regeringen driver linjen på det sätt som man gör.

I skuggan av coronakrisen har läget ytterligare förvärrats i både Ungern och Polen. Under många år har läget förvärrats för oberoende medier, fristående universitet och domarväsendet och när det gäller aggressivitet mot hbtq-personer och så vidare.

Statsministern har redan som svar på tidigare frågeställningar varit väldigt tydlig med att man inte kommer att släppa eller ge vika i den här frågan. Men på vilket sätt ska vi nå fram och vinna gehör för det här? På

vilket sätt kan det bli verklighet att det här faktiskt blir grundläggande för att få del av EU:s gemensamma medel?

Det är oerhört glädjande att det nu äntligen blir ett fysiskt möte i helgen. Jag vill bara skicka med till statsministern att han ska tänka på att hålla avstånd och komma ihåg att tvätta händerna.

Anf. 11 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Tack, statsministern, för redogörelsen!

När man läser det här förslaget är det svårt att se den uppenbara kopplingen till coronakrisen. Vårt intryck är att det snarare är två andra saker man försöker uppnå: EU-kommissionen vill ha en stor budget, som EU-kommissionen alltid vill ha, och eurogruppen vill kunna ha en gemensam upplåning och ett gemensamt stöd till framför allt de länder som har stora skuldbördor. Det är någonting som rimligen borde skötas inom ramen för eurogruppen, men då man inte lyckades med det för man över det på alla EU-länder i stället.

Vi står kvar vid vår kritik, och vi har hittills stött den gemensamma ståndpunkt som ligger bakom regeringens agerande som ju går i riktningen att man ska reformera förslaget.

Vi delar helt kritiken mot försök att införa beskattningsrätt av olika slag. För oss är det väldigt viktigt att de demokrativillkor som man sätter upp vad gäller både återhämtningsfond och budget är användbara. Det är det som är huvudproblemet med artikel 7 och annat i EU-fördraget, för det är så otroligt svårt att i praktiken använda de här möjligheterna att dra in stöd till länder som bryter mot rättsstatens principer. Jag tycker att det är viktigt att villkoren formuleras på ett sätt så att de verkligen är operativa, för tyvärr lär detta kunna bli aktuellt ganska snart.

Både Sverige och Nederländerna har en situation där regeringen driver en restriktiv linje men de nationella parlamenten sannolikt är ännu mer restriktiva. Det gör att det kommer att vara otroligt viktigt att regeringen förankrar sig bakåt så fort det rör på sig i de här förhandlingarna så att det verkligen finns stöd i riksdagen för det som man eventuellt kan göra upp om så småningom.

Jag har tre frågor.

Riksdagen har uttryckt målet vad gäller MFF som att man inte vill öka den svenska medlemsavgiften som andel av bni. Nu har förslaget ändrats lite grann, men hur räknar regeringen att det ser ut som andel av bni? Är det en ökning som i praktiken föreslås om man jämför den tidigare långtidsbudgeten med den föreslagna långtidsbudgeten? Såvitt jag kan förstå är det så för svensk del, men det är ju det mandat som man har mejslat ut i finansutskott och annat.

När det gäller förslaget till bidragsdel i återhämtningsfonden har jag sett olika uppgifter i olika underlag när det gäller hur stort Sveriges bidrag skulle bli om det liggande förslaget går igenom – någonstans i spannet 120–170 miljarder eller sådär. Hur mycket räknar regeringen med är Sveriges bidrag i det förslag som nu ligger? Det här ska ju betalas senare till EU-budgeten, men det är ändå viktigt att veta vad det är för pengar man föreslår i det här.

Sedan är det en ganska svår situation i förhandlingarna. Det finns olika principiella hållningar och olika hållningar vad gäller ekonomi. Om det här skulle visa sig vara svårlöst finns det ett klassiskt sätt att lösa ut sådana

här knutar på i EU-sammanhang, och det är att man har en möjlighet till en opt-in- och opt-out-lösning så att inte alla länder är med.

Jag tycker egentligen att det vore det givna för återhämtningsfonden och att det vore någonting för euroländer, och om det finns andra länder som också vill vara med ska de kunna vara det. Hur ser statsministern på möjligheten att hitta en sådan lösning där inte alla länder deltar i återhämtningsfonden, alltså att de inte betalar in men inte heller söker och därmed inte får vare sig lån eller eventuella bidrag?

Anf. 12 DÉsirÉE PETHRUS (KD):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för föredragningen om regeringens position inför toppmötet!

Vi kristdemokrater menar att långtidsbudgeten måste vara inriktad på framtida utmaningar och vara en budget som adresserar det nya inom EU: näringslivets utveckling, digitaliseringen, säkerhetshot som terrorangrepp men även migrations- och klimatutmaningen. EU behöver också göra mer för att stödja forskning och utveckling. Det är särskilt viktigt nu inom hälsosektorn som ska ta fram ett nytt vaccin mot covid-19.

För att finansiera en ökande budget föreslås en hel del nya egna medel som vi är kritiska till. Det var bra att höra att även regeringen och statsministern är det. Beskattning på EU-nivå är vi ju emot.

När det gäller återhämtningsfonden menar vi att den inte ska vara till för att dölja en historisk brist på reformer i flera av EU:s medlemsländer som har höga statsskulder och dåligt utvecklade sociala skyddsnet. Den ska finnas till för EU:s medborgare och visa solidaritet, men viktigast för att hjälpa medborgare ur exempelvis arbetslöshet är att vi ser till att snabbt kicka igång de näringar som särskilt har tagit skada under covid-19-krisen. Så stöttar vi EU:s medborgare bäst.

Därför måste det vara tydligt vad vi kräver när det gäller konditionalitet, alltså krav på reformer som går i rätt riktning för ökad finansiell stabilitet.

Jag noterar att statsministern inte har begärt något nytt mandat, utan det som har lagts fast i finansutskottet och EU-nämnden tidigare ligger fast, det vill säga en mycket budgetrestriktiv linje, vilket är bra. Regeringen har inte direkt framfört någon tydlig analys gällande Charles Michels förslag och dess effekter på Sveriges ekonomi.

Storleken på långtidsbudgeten respektive återhämtningspaketet ligger i det nya förslaget kvar på samma höga nivå som tidigare, vilket är oacceptabelt. Som finansministern i Sverige har sagt måste EU nu rätta mun efter matsäcken, det vill säga när Storbritannien har lämnat EU måste budgeten rimligtvis krympa. Därför hoppas jag att regeringen står fast där.

Det ska sägas att det finns några förändringar i positiv riktning, precis som statsministern sa, i Michels förslag när det gäller EU-rabatter, konditionalitet, rättsstatens principer och att EU:s grundvärden inte ska rubbas. Här är nu bara frågan hur Ungern kommer att agera eftersom man har sagt att man kommer att blockera, eller lägga in sitt veto mot, ett förslag som innebär någonting om rättsstatens principer, vilket i sådana fall är väldigt ansvarslöst från Ungerns sida.

Fru ordförande! Jag måste avslutningsvis ta lite tid till att ställa sex olika frågor till statsministern. Vi har ett helt nytt förslag nu från rådets

ordförande. Vi har inte berett det i finansutskottet. Regeringen har Finansdepartementet, vilket inte vi har.

Mina frågor ansluter lite grann till det som Jonas Sjöstedt var inne på. Den första frågan är: Hur mycket bedömer regeringen att Sveriges avgift i kronor kommer att öka, och hur stor är ökningen i procent utifrån Michels förslag?

Angående rabatterna bedömer jag vid en snabb översikt av Michels förslag att våra rabatter kommer att minska med ca 40 procent. Den andra frågan är: Beräknar statsministern att det är ungefär i den nivån? Vid sidan av klumpsumman har vi tidigare haft rabatter på mervärdesskatten där vi har betalat 0,15 procent medan andra har betalat 0,3. Nu ska alla betala 0,3 inklusive Sverige. Där mister vi ytterligare en rabatt.

Den tredje frågan gäller lån respektive bidrag. Där har EU-ministern i en tidningsintervju sagt att han tycker att 50–50 är möjligt vid fördelningen. Det har inte förankrats i riksdagen. Min fråga är om statsministern stöder EU-ministern här.

Den fjärde frågan är om de egna medlen. Det har inte beretts i finansutskottet. Kan vi lita på att regeringen inte kommer att lyfta den frågan i det fortsatta förhandlingsarbetet, och ligger det fast som statsministern hittills har sagt?

Det vi har varit inne på är viktigt. Det är de länder som har drabbats av covid-19 som ska få resurser från återhämtningspaketet. Initialt var det mer öststaterna och Östeuropa fick del av pengarna. Jag hoppas att det ska förändras. Jag vet inte om regeringen har någon ytterligare synpunkt på den frågan.

Avslutningsvis vill jag säga att det kanske också är viktigt att de sparsamma länderna fortsätter att hålla ihop för att driva en budgetrestriktiv linje.

Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Jag börjar med Annika Qarlssoon från Centerpartiet. När det gäller att den inre marknaden ska stärkas är det förutom det som nämndes att det ska vara fungerande icke-gränser och att man ska se till att eventuella gränshinder kommer bort. I övrigt är det att ekonomierna måste fungera bättre.

Vi pratar mycket om hur man höjer produktiviteten och konkurrenskraften. Det kan gälla frågan om digitalisering, som vi har drivit länge. Vi tycker att den är viktig. Det är ett sätt att stärka den inre marknaden. Det kan också vara andra sätt.

De konkreta saker som respektive land behöver göra måste respektive land få uttrycka. Vi menar att det är viktigt att det i återhämtningsfonden måste framgå vad det är vi vill uppnå.

Det har med jobb att göra, produktivitet och andra sådana faktorer. Det handlar om att genomföra projekt och investeringar utifrån det för att den inre marknaden ska fungera bättre, vara starkare och mer konkurrenskraftig. Det har med ekonomi och jobb att göra. Det kan vara utbildning, andra saker och naturligtvis infrastruktursatsningarna.

Vad gäller klimatet är det i den delen stärkt krav på att det ska vara 30 procent som ska gå till den typen av åtgärder. Vi har hela tiden sagt, och även när det var 25 procent, att vi gärna ser mer. Vi ser gärna mer

också här. Vi stöder det. Här kommer vi att behöva göra mer framåt för att stärka målsättningarna på EU-nivå.

Det innebär också att länder som inte skriver på klimatmålen inte ska ha pengar från Fonden för en rättvis omställning, Just Transition Fund. Vi menar att det är rätt angreppssätt. Man måste stå upp för klimatmålet för att kunna få del av den. Här finns flera som har den uppfattningen väldigt tydligt. Några kommer inte att vilja se det så. Här tycker jag att positionerna har stärkts. Det är fler som ger uttryck för att det är helt nödvändigt för att få med klimatdelen.

Sedan gäller det frågan om att vinna gehör för rättsstatens principer. Här tycker jag också att det är allt fler som stöder frågan. Vi vet ungefär vilka som inte vill ha den med och kanske framför allt hos vilken motståndet sitter hårdast. I de samtal som jag har haft här på slutet med flera ledare är vi helt överens om att det inte går att vika från den. Där har vi ett mycket starkt utgångsläge.

Jag lovar, Annika Carlsson, att jag både håller avstånd och tvättar händerna både ofta och noggrant!

Sedan till Jonas Sjöstedt och Vänsterpartiet. Jag förstår resonemanget här om att det ser ut som att EU-kommissionen vill ha en större budget. Därför måste den reformeras. Det är det som vi gör uttryck för.

Det gäller sedan prognosen för andelen av bni. Den är mer instabil i år. Det gör det ganska svårt att räkna på den. Det är klart att förslaget håller tillbaka den svenska avgiften, men det räcker inte. Det är därför vi pratar om att vi behöver mer rabatter. Det är vad vi har siktat in oss på och det som jag också ger uttryck för i våra samtal inför förhandlingen.

Vad gäller det mandat vi har från riksdagen är det att hålla tillbaka avgiften i förhållande till just bni. Det är riksdagens mandat och det som vi utgår ifrån.

Det ställdes en fråga om bidragsdelen för svensk del i återhämtningsfonden. Vad betyder den för svensk ekonomi? Svaret är ungefär 190 miljarder kronor. Det skulle bli det åtagande och den skuld som Sverige tar på sig och ska betala. Det motsvarar nästan 20 procent av en årsbudget i våra budgetpropositioner. Det är mycket pengar. Det är därför som vi är emot en så stor del.

Det ställdes en fråga om opt-in och opt-out. Alla betraktar det som en del av den inre marknaden. Man utgår från den inre marknaden, vilket vi också är medlem av. Den är betydelsefull för oss. Jag förstår Jonas Sjöstedts utgångspunkt att det i första hand är euroländernas intresse. Men det är också ett intresse för oss att den inre marknaden fungerar. Det är därför som vi menar att vi ska vara med i de förhandlingarna.

Désirée Pethrus talade om att det ska vara tydliga kriterier för återhämtningsfonden. Vi delar den uppfattningen. Det är därför jag vill att man gör en tydlig distinktion mellan budget och fond så att man kan tydliggöra kriterierna för själva fonden.

Effekterna på svensk ekonomi tror jag att jag nämnde. Det förslag som ligger på bordet innebär den summa som jag nämnde, också som svar på Jonas Sjöstedts fråga.

När det gäller resonemanget om 50–50 vill vi att RRF, Recovery and Resilience Facility, så långt som möjligt ska knytas till effekterna av krisen. Det har varit vår poäng hela tiden att man måste tydliggöra det. Då är 70–30, som Charles Michel nu föreslagit, ett steg i rätt riktning, och att

inte bygga till hundra procent på historia. Hur hög arbetslösheten har varit i snitt de senaste fem åren har ingenting med krisen i sig att göra. Michel föreslår nu att 30 procent ska bygga på förändringar i bnp. Det är ett steg i rätt riktning. Men vi vill gärna ha en starkare koppling än så. Vi tycker att det är nödvändigt att göra det helt tydligt vad det handlar om.

Rabattförslaget ligger i nivå med dagens nivå på ungefär 6 miljarder svenska kronor. Det ställdes en fråga om bni-effekten på rabatterna. Jag ska se efter så att jag läser rätt här. Jag lämnar över ordet till Carl Asplund som är expert på detta.

Anf. 14 Ämnesråd CARL ASPLUND:

Rabattförslaget i Charles Michels box är annorlunda utformat än rabatterna under innevarande ram. Som statsministern sa motsvarar de ungefär storleken på innevarande rabatter.

Désirée Pethrus pekade på att den nedsatta momsavgiften går förlorad i Michels förslag. För att greppa detta fullt ut ska man beakta att i boxen ligger bni-rabatten på nästan 800 miljoner euro per år att jämföra med 185 miljoner euro per år under innevarande period. De två effekterna motverkar varandra.

Anf. 15 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Med det tror jag att jag har svarat, fru ordförande.

Anf. 16 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Jag hade ställt frågan om hur mycket Sveriges avgift i kronor kommer att öka och hur stor ökningen är i procent. Jag fick inte riktigt svar på det.

Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ökningen i procent är 23 procent i svenska kronor och 12 procent i euro. Det är beroende på vilken valuta man räknar i.

Anf. 18 TINA ACKETOFT (L):

Tack så mycket, statsministern, för redogörelsen!

I redogörelsen var det inte så mycket nya fakta, utan det är väl kända ståndpunkter. Därför är det också den avvikande mening som Liberalerna anmäler i denna fråga en väl känd ståndpunkt. Vi har olika åsikter om vad som är bäst för Europa och EU och vad som är bäst för Sverige.

Vi tycker att vi behöver riktig solidaritet nu när vi verkligen står vid en avgörande punkt för EU:s framtid. Då går det inte att hela tiden sätta klackarna i backen och förhålla sig lite ljumt avvaktande som regeringen tyvärr gör när det gäller EU-frågor. Det är väl känt. Vi vet att vi står på olika sidor i den här frågan.

Men vi vet också att vi har gemensamma punkter i detta. Jag är fullt övertygad om att statsministern kommer att slåss för rättsstatens principer, som är ett av EU:s fundament, och att det också måste kosta. Det får i varje fall inte belönas att inte uppfylla de värderingar som unionen ska stå för. Där är vi i allra högsta grad av samma åsikt.

Jag har egentligen bara en fråga. Jag har redan fått svar på många av mina andra frågor. Det gäller nya egna medel. Nu säger statsministern att regeringen är emot nya egna medel. Men när vi har haft finansministern

inne i EU-nämnden menar hon att man inte kategoriskt är emot nya egna medel. Det vore intressant att höra vad det är som egentligen gäller och varför man har olika åsikter i den frågan inom regeringen.

Statsministern säger också att beskattning är en röd linje för regeringen. Men samtidigt måste vi ändå säga att det som statsministern nu kallar för plastkomponenter faktiskt också är en del av en skatt.

Det lyser igenom när statsministern säger att det är okej med plastkomponenten eftersom den gagnar Sverige. Det är just det synsättet vi måste komma bort ifrån. Det måste gagna EU, för då gagnar det också Sverige. Annars kan vi inte ha en union om man hela tiden, varje land för sig, bara plockar de delarna som gagnar just det egna landet.

Min konkreta fråga gäller nya egna medel. Vad säger regeringen om den frågan?

Anf. 19 AMANDA PALMSTIERNA (MP):

Tack för redogörelsen, statsministern!

Vi står verkligen fortfarande mitt i svåra tider. Men det börjar också bli hoppingivande tider. Det har varit en vårvinter, en vår och en sommar som inte har varit lika några andra. Coronakrisen har svept över våra samhällen och över vårt Europa, och klimatkrisen fortsätter alltjämt att göra sig påmind med skyfall och torka över världen och klimatflyktingar i dess spår. Båda är existentiella kriser. Vägen ut ur en kris är att samarbeta, att vara uthållig, hitta lösningar och tänka nytt – business as unusual.

På varje öppet EU-nämndssammanträde har jag därför lyft upp frågan om klimatet. Vi måste lämna vårt fossila förflutna och söka nya vägar. Greta Thunberg har nu inför toppmötet träffat Ursula von der Leyen om krisåtgärder för klimatomställning. Klimatets centrala roll i återuppstarten har också har också lyfts upp av stora företag, tunga forskare och civilsamhället.

I slutet av året ska EU:s nya klimatmål för år 2030 klubbas. Det är mycket viktigt att EU:s långtidsbudget och återhämtningspaket gör det möjligt för medlemsstaterna och Europa att nå EU:s klimatmål och Parisavtalet. Jytte Guteland, EU-parlamentets rapportör om klimatlagen har nu föreslagit ett mål om 65 procents utsläppsminskningar till 2030. Det är viktigt att Sverige stöder målet när det väl blir aktuellt, men det måste redan nu finnas en nära koppling mellan målet i slutet av året och de finanser som förhandlas nu.

Det är oerhört glädjande att Charles Michel föreslår att 30 procent av inte bara långtidsbudgeten utan också 30 procent av återhämtningsfonden ska öronmärkas för klimatet. Det är något som Sverige har kämpat för och försvarat med näbbar och klor, och Sverige ska förstås driva på för en ytterligare ambitionshöjning.

Det är också mycket bra att det numera finns skrivningar om att budget och återhämtningsfond ska vara i linje med Parisavtalet samt att do no harm-principen ska råda, det vill säga att pengar inte ska gå till fossila verksamheter. Det är också något som vi starkt måste försvara.

Den tredje klimatrelaterade fråga jag vill lyfta upp är att det numera också finns skrivningar om en utvecklad uppföljning och metodik på klimatområdet. Det är helt nödvändigt.

Europeiska revisionsrätten har påpekat att det finns en risk att klimatutgifter överskattas. Då är det mycket viktigt att de öronmärkta

30 procenten inte blir greenwashing utan att det faktiskt blir konkreta klimatprojekt, att det blir mindre utsläpp av växthusgaserna i vår gemensamma atmosfär.

Det är helt enkelt viktigt att Sverige har ett vakande öga på att det blir en transparent, effektiv och ändamålsenlig uppföljning.

Nu i coronatider, statsministern, har vi sett oroväckande tendenser vad gäller demokrati. Som flera andra partier redan har lyft upp har ju Ungern och Polen agerat på ett sätt som inte är i linje med Europeiska unionens grundläggande värderingar. Europas storhet ligger både i vår mångfald och i de gemensamma värderingar där demokrati och mänskliga rättigheter är en grundläggande förutsättning. Då är det oerhört viktigt att medel ur långtidsbudgeten villkoras med att länderna ska uppfylla rättsstatens principer. Jag är väl medveten om att Sverige har drivit detta länge, och det är viktigt att vi fortsätter med det.

Vad jag har förstått har kommissionen först föreslagit en omvänd kvalificerad majoritet, men Charles Michel har nu i stället lagt fram förslag om kvalificerad majoritet. Det vore bra att försöka få tillbaka den omvända kvalificerade majoriteten eller att åtminstone hålla fast vid den kvalificerade majoriteten.

Till sist, statsministern, vill jag säga att det är viktigt med solidaritet inom EU. Sverige har också på många sätt visat solidaritet. Vi har länge varit en nettogivare.

En annan solidaritet var att när coronakrisen blåste som värst höll vi handelsgränserna öppna och arbetade för att medicinsk utrustning inte skulle fastna vid landsgränserna.

Vi har ju fått gehör för vissa av våra krav vad gäller budgetrestriktivitet. Det är mycket bra att rabatten finns med. Men det finns andra saker, som vi har hört om tidigare under rundan, där Sverige behöver vara en tydlig röst för sunda finanser. Samtidigt får vi inte glömma att Sverige är ett litet och omvärldsberoende land och att det är viktigt med ett Europa där vi visar varandra solidaritet.

Anf. 20 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Jag riktar mig först till Tina Acketoft från Liberalerna. Det är sant att solidaritet behövs. Det är inte så att regeringen sätter klackarna i backen och inte vill göra någonting. Dels har vi redan ingått en överenskommelse om ett stort paket på 540 miljarder euro, dels säger vi att vi är beredda att göra mer. Däremot att låna pengar för att de sedan ska delas ut eller låna pengar som ska läggas in i budgetsystemet för att täcka utgifter i budgeten tycker vi inte är en bra idé. Det är där gränsen går. Vi är helt överens om att det behöver göras något speciellt i denna situation, men det finns gränser.

Jag är glad för stödet vad gäller rättsstatens principer, som även Tina Acketoft tar upp.

Sedan var det frågan om nya egna medel. Jag sa i min inledning att de bör så långt som möjligt bygga på befintliga instrument och finansieringsformer, inte nya egna medel.

Vi är helt emot EU-skatter, det vill säga att ge mandat för beskattning till EU är vi helt emot. Däremot är vi inte kategoriskt emot enskilda avgifter som medlemsstaten kanaliseras till EU-systemet, men det är inte

en EU-skatt. Plastkomponenten är inte en skatt, men vi är ändå inte beredda att acceptera att den dras av. Det är så logiken ser ut.

Amanda Palmstierna talar om klimatet och att det är riktigt att vi har drivit på frågan. Vi är också glada över att det nu är fråga om 30 procent. Vi ser en koppling mellan Parisavtalet, det nya 2030-målet och budgeten. Det är därför vi tycker att det är viktigt att budgeten utformas med den strukturen. Den ska stödja det jobb vi behöver göra för att uppnå Parisavtalet, liksom att ha uppföljningsmekanismer, som Amanda Palmstierna nämnde.

Samma sak gäller rättsstatens principer. Nu är förslaget att inte använda omvänd QMV. Vi hade gärna sett en omvänd QMV. Om vi kan nå fram till det är det bra. Vi kan driva frågan. Jag tror att vi får jobba för en QMV, men vi kan gärna driva frågan. Om det finns fler som ställer upp för det är vi beredda att driva frågan

Amanda Palmstierna nämnde också solidaritet, till exempel att gränserna fungerade under coronakrisen – eller rättare sagt inte fungerade, men för Sverige fungerade det. Jag vet inte om EU-nämnden noterade att i går uttryckte Pedro Sánchez, Spanien, ett tydligt tack till Sverige för att vi var det enda land som de facto såg till att företagen fortsatte skicka utrustning när de behövde den, exempelvis respiratorer. Det tycker jag är ett tydligt bevis på att man kan vara solidarisk på flera olika sätt.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Finns det fler talare från de partier som har flera än en ledamot runt bordet? Jag har inte uppfattat att det är så.

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt med två oliklydande avvikande ståndpunkter från Sverige-demokraterna respektive Liberalerna.

Därmed tackar vi statsministern för i dag.

Anf. 22 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Tack så mycket!

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

På punkten Övrigt kan jag meddela att vi har möte i morgon med landsbygdsministern om jordbruk och fiskefrågor kl. 10.

I övrigt gäller det vi har gått ut med information om tidigare, nämligen att vi får ha jourberedskap under helgen för att statsministern ska kunna samråda med nämnden vid behov under Europeiska rådets förhandlingar. Då är det 20–30 minuters inställelsetid som gäller. Kansliet kommer att ringa till en person per parti. Om det ska vara någon annan än förstanamnet får ni höra av er omedelbart – bums! – för att om det är nattetid se till att ni vaknar och därmed också se till att resten av ert parti finns med på sammanträdet. Annars gäller sms dagtid. 20–30 minuters inställelsetid – det är allt vi vet för tillfället. Det gäller så länge Europeiska rådets möte pågår.

Vi tackar för i dag och avslutar mötet.

Innehållsförteckning

§ 1 Fråga om medgivande till deltagande på distans

.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1

§ 2 Europeiska rådet

.....	2
Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	2
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 4 MARIA STRÖMKVIST (S)	4
Anf. 5 JESSIKA ROSWALL (M).....	4
Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD)	6
Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	7
Anf. 8 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 10 ANNIKA QARLSSON (C).....	9
Anf. 11 JONAS SJÖSTEDT (V).....	10
Anf. 12 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	11
Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	12
Anf. 14 Ämesråd CARL ASPLUND	14
Anf. 15 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	14
Anf. 16 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	14
Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	14
Anf. 18 TINA ACKETOFT (L)	14
Anf. 19 AMANDA PALMSTIERNA (MP)	15
Anf. 20 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	16
Anf. 21 ORDFÖRANDEN.....	17
Anf. 22 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	17
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	17